

stemmelse blive virkningsløs, og da vil det kunne ske, som, efter hvad der siges mig, ikke er sjældent i København paa Grund af de særlige Forhold, at Opsigelse finder Sted, fordi vedkommende Ejere har en Lejer paa Haanden til en betydelig højere Leje. Forholdet er det, at Dele af Befolkningen har tjent særdeles godt i disse Tider, har haft meget store Aarsindtægter, og det er ofte Folk, som ikke har haft saa store Indtægter før, og som er villige til at betale mere for en Lejlighed end andre. Derfor, naar Ejeren har en saadan Lejer paa Haanden, sker det, at han opsiges sin gamle Lejer for at kunne faa en ny til en højere Leje. Saadant sker, og hvis man ikke havde et Værn til Beskyttelse for Lejerne og til Gennemførelse af Lovens Hensigt, saa vilde saadanne Forhold kunne finde Sted i endnu videre Omfang, end det sker for Øjeblikket.

Lovforslagets Formaal er jo klart forstaaet af alle Talere, hvad enten de ser velvilligt paa det eller ikke, og jeg takker selvfølgelig de to Ordførere for det radikale Parti og for Socialdemokraterne, som har givet Lovforslaget deres fulde Tilslutning, men det beror ikke paa dem, hvad der skal komme ud af Lovforslaget her i Tinget. I Folketinget lykkedes det i Mandags at opnaa Tilslutning fra alle Partier, en Tilslutning, som for det konservative Folkepartis Vedkommende kun varede i 24 Timer, saa faldt det Parti fra. Efter at Lovforslaget er kommet herop, synes det, at 48 Timer senere skal Frafaldet fra en saadan Tilslutning til Principperne blive endnu betydeligere. Ja, det høje Landsting har nu Ansvaret for denne Sag. Jeg føler mig overbevist om, at Bybefolkningen, som ved, hvor nødvendigt det er, at der træffes Foranstaltninger her, vil følge Forhandlingerne i dette Ting med den Opmærksomhed, som dette høje Tings Forhandlinger altid har Krav paa.

Poul Rasmusen: Jeg vil først henstille til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) ikke at lægge mere ind i mine Udtalelser om det offentlige Medvirksomhed, end der med Rette laa i dem. — Jeg skal saa sige til det ærede Medlem, at ligesom han beklager, at der er Familier, der April Flyttedag er flyttet ind i Lejligheder, der ikke er færdige, beklager jeg det ogsaa, men det ærede Medlem kunde dog have udrettet mere end jeg, naar han gennem „Social-Demokraten“ havde bidraget til, at Murarbejdsmændene havde

arbejdet noget mere, end de har gjort i den Tid, der er gaaet.

Jeg skal saa vende mig til den højtærede Indenrigsminister og sige, at hele Tonen, den Bitterhed, der laa i Ministerens Tale, undrede mig i allerhøjeste Grad. Jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Minister, naar han rejser en Sag og trækker de bestemte Linier, medens man fra anden Side vel ogsaa mener, at der skal træffes Foranstaltninger mod det Onde, som eventuelt er til Stede, men dog maa kritisere det, der er forelagt, kan forlange, at Lovforslaget absolut skal gennemføres, saaledes som han har forelagt det, uagtet vi fra vor Side kan se, at der findes Bestemmelser deri, som modarbejder det, der er selve Lovforslagets Formaal. Det er ud fra den angivne Betragtning, at jeg har talt. Den højtærede Minister mener, at deri skulde ligge en Antydning af, at vi ikke vilde det, som den højtærede Minister netop siger, at Lovforslaget tilsigter: at skabe Ro og Tryghed. Men det er netop det Formaal, vi stiler efter, lige saa vel som den højtærede Minister, vi mener blot, at der er Bestemmelser i Lovforslaget, som ikke vil bidrage dertil, og derfor kritiserer vi dem og søger at faa dem ændret. Hvis den højtærede Minister mener, at han vil kunne befale os, at Velvillien skal være større i Udvalget end i Salen, saa vil jeg sige, at man kunde lige saa godt, hvis det virkelig er den højtærede Ministers Bestræbelse at skabe Ro og Tryghed, vente, at der fra den højtærede Ministers Side kom større Velvillie i Udvalget end her i Salen.

Den højtærede Minister omtalte saa de forskellige Punkter, som jeg fremdrog, og gav det Udseende af, at vi stod og varede tog Grundejernes Interesser. Den højtærede Minister sagde: Ja, da der var Spørgsmaal om Moratorie-Loven, da hastede det. Jeg vil dertil svare, at det Lovforslag var ogsaa i Udvalg, ligesom dette Lovforslag vil komme i Udvalg. Det ene haster ikke mere end det andet, men naar en ny Sag kommer frem, maa man have Lov til at se paa den.

Naar saa den højtærede Minister vil fremhæve, at jeg indtog et forskelligt Standpunkt fra min Partifælle i Folketinget, saa er det en mærkelig Maade at diskutere paa. Har den højtærede Minister læst Betænkningen? (*Indenrigsministeren:* Ja). Har den højtærede Minister læst Mindretalsbetænkningen? (*Indenrigsministeren:* Ja). Vil den højtærede Minister efter dette